

land Norge indført Bestemmelse om en saadan Fond, hvortil der af alle Sparebanker ydes et aarligt Tilskud paa 2 pCt., dog saaledes, at Pligten til Indskud ophører, naar Fonden har naaet en vis Størrelse. Disse Penge anvendes til Udlaan til Banker, der kommer i Vanskeligheder. Det er muligt, man kunde lære et og andet af disse Bestemmelser i vort Naboland, og jeg kan selvfølgelig intet have imod, om man under Forhandlingerne maatte faa gode Ideer, som kunde gøres frugbringende i Form af Ændringer til Forbedring af Lovforslaget paa dette Punkt. — Det ærede Medlem Hr. Zahle gjorde sluttelig en Bemærkning om denne Fond, og jeg bør dog vist tilføje til min Udtalelse til det ærede Medlem, at Nationalbanken bestred, at den faldt ind under Fondens Bestemmelser. Men det er jo alt sammen Spørgsmaal, som vi nærmere kan prøve og beskæftige os med under den fortsatte Forhandling.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Zahle i hvert Fald paa visse Punkter ønskede skarpere Bestemmelser end dem, der indeholdes i Lovforslaget. Og det gjaldt jo endnu mere det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som mente, at Lovforslaget gav for stor Frihed til Privatkapitalen, og f. Eks. pegede paa, at det vilde være rimeligt at kræve, at de, der opretter en Bank, ikke kan nøjes med at indbetale en Del af Aktiekapitalen og have Resten paa Afbetaling. Det vilde i og for sig være rimeligt, om en Banks Aktiekapital var fuldt indbetalt straks.

Med Hensyn til Forbudet mod Banklederes Spekulationer udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han ansaa det, der er udtrykt i § 9, for at være for stor en Indrømmelse. Ja, naar man overhovedet har Udtryk som dem, der findes i Lovforslaget, kan der vel siges, at ligge noget af en Indrømmelse deri; men man har paa den anden Side ment, at man vel dog ikke kan forbyde en Bankdirektør at eje Aktier, naar han ikke handler frem og tilbage med disse paa den Maade, som Spekulanter gør det. Det ærede Medlem spurgte, hvad man forstod ved fast Ejendom, og var navnlig uklar med Hensyn til, hvorvidt Grundarealer hørte med. Jeg maa gaa ud fra, at Grundarealer hører ind under Begrebet fast Ejendom og altsaa maa komme med indenfor den Grænse, der er sat for Bankers Adgang til at eje saadanne. Der var ogsaa en Bestemmelse i § 12, som det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, den nemlig, hvori det siges, at naar en Bank af Forholdene er blevet tvunget til at overtage egne Aktier,

skal den snarest muligt skille sig af med dem. Det ærede Medlem mente, at dette vel var at forstaa paa en særlig Maade, og deri har han ganske Ret. „Snarest muligt“ maa naturligvis betyde: naar det uden Skade for Bankens, Aktionærernes og Sparernes Interesser kan lade sig gøre.

Der har saavel af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som ogsaa af andre ærede Medlemmer været talt om Ansvar, og man har nærmest været inde paa, at det ikke var specificeret tilstrækkeligt, hvilket Ansvar Direktionen havde og hvilket Ansvar Bestyrelsen. Den Betragtning, der har ligget til Grund ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, har været den, at naar Folk paatager sig at være Bestyrelsesmedlem i en Bank, saa maa de ogsaa kræve sig forelagt alt vedrørende Bankens Virksomhed, saaledes at de er fuldstændig klar over, hvad der sker i denne Virksomhed, og dermed ogsaa paatager sig det Ansvar, som kommer til at paahvile dem, der kender Bankens Transaktioner. I Forhold til dette Lovforslag maa jeg mene, at Bestyrelsens og Direktionens Ansvar i og for sig ikke er forskelligt, men det er klart, at hvis en Banks Bestyrelse og Direktion en Gang kommer for Retten, saa vil Retten sikkert skønne over, i hvilken Udstrækning Bestyrelsen virkelig har vidst Besked, i hvilken Udstrækning den har forsømt eller ikke forsømt sin Pligt, og saa fælde sin Dom, alt under behørig Hensyntagen til, i hvilket Omfang Forretningerne har været delt mellem Direktion og Bestyrelse. Og der er vel i Almindelighed ingen Tvivl om, at Direktionen vil blive dømt strengere end Bestyrelsen, selv om man i Henhold til Aktieloven maatte mene, at der paahvilede dem et fælles Ansvar.

Der er gjort, ogsaa af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, en Bemærkning med Hensyn til Bestemmelserne om, at Modtagelse af Indlaan er forbeholdt Banker og Sparekasser. Det ærede Medlem frygtede, at dette vilde ramme Foreninger, der foretager Opsamling af Midler, f. Eks. Skole- og Sparekasser, Juleforeninger, og hvad de nu hedder. Jeg tror ikke, en saadan Frygt er begrundet. Der er sikkert fremdeles fuld Frihed for Foreninger til at foretage en saadan Opsamling af Midler, der derefter af Foreningen anbringes, som Regel da, i Banker eller Sparekasser. Det ærede Medlem Hr. Zahle har derimod Ret i, at det, man ønsker at ramme, er disse Bankiervirksomheder, som det ærede Medlem altsaa ikke syntes, det var rimeligt eller formaals-tjenligt at ramme. Det har imidlertid fore-